

socioj) Mistera, magia forto, kvazaŭ kolektiva animo.

manato 𐀓. G. de herbomanguloj el Afriko k Ameriko : *~oj atingas tongon de tri mejoj k vivas en la estuaroj de riveroj (manatus).*

mancinelo 𐀓. Speco de arbo el la fam. de eŭforbiacoj, kies suko lakteca estas tre venena (*hippomane mancinella*). *~frukto*. Frukto de la *~o*.

Mandareno. Altranga diplomita fina ŝtatificisto.

mandarino 𐀓. Speco de oranĝeto.

Mandato. 1 Rajtiga komisiono donita al iu por reprezenti la rajtiganton k agi en lia nomo : *~o de deputito ; kolonia ~o kontrolata de la Ligo de Nacioj*. 2 Dokumento per kiu oni donas tian komision. 3 Dokumento per kiu oni ordonas pagi difinitan sumon al difinita persono : *post~o*.

mandiblo 𐀓. Malsupra parto de makzelo.

Mandolino. Korda muzikilo kun longa tenilo k duonsfera sonorkesto, sur kiu oni ludas, gratante per speciala gratileto.

mandragoro 𐀓. G. de solanacoj, kun grandaj k larĝaj folioj de malagrablaodoro k gusto (*mandragora*).

maneĝo 𐀓. 1 Ekzerco, per kiu oni dresas ĉevalon. 2 Konstruo, kie oni lernas la rajdarton ; rajdlernejo. *~ejo*. *~o* 2.

***Mangano** Mn. Ĥemia elemento, grize blanka metalo malmola k rompigema.

***Manĝi** (tr). 1 Maĉi k gluti nutraĵon ; sin nutri : *restis du tagojn ne ~inte ; doni por ~i al birdoj ; ĉiu ~as, kiel ti aranĝas* 𐀓. 2 (io) Konsumi : (f) *rusto ~as feron, ĉagreno la koron* 𐀓. 3 (f) Avidi karesi : *~i iun per la rigardo* 𐀓 ; *~i amalinon per kisoj*. *~o*. Ago *~i : frui, maten~o, tag~o, vesper~o, inter~eto*. *~(a)j* 𐀓. Tio, kion oni ~as : *vegetaĵaj ~aĵoj estas la plej sanigaj*. *~egl*. Avidi k multe *~i : (f) ĵaluzo ~egis* (dolorigis k konsumis) lin B. *~lgl*. 1 Igi ~anta : *~igi infanon*. 2 Igi ~ata : *~igi supon al infano*. *~llaro*. Tuto de la iloj k vazoj, kiujn oni uzas por *~i*. *For~i* (tr). 1 Tute konsumi ~ante : *timakoj for~is la laktukojn ; kiam kato jam for~is, forpelado ne helpas* 𐀓 (Kp MORDI). 2 (f) Konsumi, detrui : *la bordon iom post iom for~as la maro ;*

tio for~is multan lempojn ; li for~os (forĝutas) *duonon de la vortoj*. *~okarto*. Karto 3 (Kp MENUO).

Manio. 1 Fortega nenormala konstanta inklino al io ; frenezeto. 2 Stranga aŭ ridinda kutimo (Kp KAPRICO, RUTINO).

***Maniero**. 1 Rimedo, procedo, metodo uzata por fari ; karaktero laŭ kiu aspektas ago ; aparta speco de agado : *tio okazis en stranga ~o* 𐀓 ; *laŭ la ~o de ; tia ~o de agado estas la sola, kiu alkondukas al nia celo* 𐀓 ; *la ~o de donado pli valoras ol la donajo mem ; tia~e, ke ; dir~o, esprim~o*. 2 Eksteraj fortoj de konduto, sintenado en sociaj interrilatoj : *elegantaj, gentilaj ~oj*.

Manifesti (tr). Klare vidigi per eksteraj signoj, evidenti : *~i sian volon, opinion, ĝojon, doloron, respekton, dankon, malestimon ; la kongreso ~as niajn progresojn al la mondo* (Kp MONTRI, MALKASI). Sin *~i*, *~lgl*. Sin montri klare, fariĝi evidenta : *la influo de la homo volo sin ~as precipe en la formado de la teknika lingvo ; ĉiuj brilaj ecoj de la stilo de Z sin ~as en tiu ĉi verko ; mi dankas pro la ~iginta bonvolo ; ankaŭ en la ekstera aspekto ~igas la karaktero de la loĝanaro ; la reciproka ekonomia interdependeco de ĉiuj popoloj ~igas en la tuta nuna Eŭropo* (Kp APERI). *~ado*. Eksteraj signoj per kiuj io ~igas : *kongreso estas propaganda ~ado* 𐀓 ; *~ado de la penso, de ĝojo, amikeco*. *~(a)j* 𐀓. 1 Io ~iginta. 2 Solena skriba deklaro de registaro, partio, skolo kc, por sciigi k klarigi al publiko sian opinion (Kp PROKLAMO).

Manifestacio. Amasa publika, plej ofte surstrata, elmontrado de opinio, precipe por politikaj celoj : *la laboristoj ~is por la okhora laboro, kontraŭ la kondamno*. Kp AGITADO.

***Maniko**. Parto de vesto, kiu kovras brakon.

manloko 𐀓. G. de eŭforbiacoj, el kies radikoj oni ekstraktas tapiokon.

Manpuli (tr). 1 Funkciigi ilon, aparaton uzante la manojn, manuzi : *~i penikon*. 2 Laŭcele praktike uzi ion : *terte ~i la linguon, la homojn*. Kp MANOVRI.

manipulatoro 𐀓. Mana interrompilo, kiu en primaria cirkvito de telegrafaj aparatoj ebligas la sendon de signaloj.